

Landsbyer skal ikke rives ned.

Danmark er det eneste land i EU, der har en aktiv lovgivning for at få os borgere til at bo i byer.

Byerne er da også i de sidste årtier blevet større og større, og landsbyerne er sygnet mere og mere hen med tomme bygninger, ruiner, tab af bosætning, iværksættere, håndværk, småindustri, arbejdspladser, nærbutikker, landsbyskolen, børnehaver, foreninger, forsamlingshuse, folkeligt fællesskab m. v.

Kommunalreformen med by- og landzoneloven (planloven) fra 1970 har været redskabet, der skulle afvikle landsbyerne og udvikle byerne. Rent praktisk skulle det ske ved at Danmark blev opdelt i landzone, byzone og sommerhusområder. I landzonen var kun landbrug, skovbrug og fiskeri tilladt. Al anden udvikling skulle være i byzonen.

Også gamle landsbyerhverv som håndværk og småindustri skulle være i byzone. Men for mange iværksættere er det for dyrt at etablere sig i byzone. Først skal familien have en bolig. Så skal der købes en industrigrund af kommunen, bygges en hal, installeres inventar, og så har kreditgivningen sagt nej.

Anderledes økonomisk overkommeligt ville det være, hvis håndværk og småindustri kunne etablere sig på landet, f. eks. i en nedlagt gård, med familien boende i stuehuset og med de tomme landbrugsbygninger som foreløbigt værksted og lager. Men får iværksætteren på landet succes, og har behov for at udvide, siger planloven nej.

Det er ikke så sært, at Danmark har EUs laveste iværksætterprocent til stor skade for erhvervslivet, samfundsøkonomien, beskæftigelsen og landsbysamfundene.

Lad os få en høring i Folketinget, så der kan skabes politisk forståelse for og støtte til vækst og udvikling i vore landsbyer og landdistrikter. De andre EU lande gør lovgivningsmæssigt og politisk alt hvad de kan for at hjælpe og udvikle deres landsbyer og landdistrikter. Lad os gøre det samme frem for at rive landsbyer ned.

Carsten Abild
Strandvejen 50
5450 Otterup
”Landsbyerne i Danmark”
(formand)

